

DELO življenje

ZAJEC ALFONZ
LOŠKA C. 56

4226 ŽIRI

Nekaj dobrih rezultatov in nekaj šibkih točk

Rezultati poslovanja v letu 1996 so več ali manj znani, omejili pa se bomo bolj na nekatere stvarne podatke kot na vrednotenje le-teh. Izognili se bomo tudi vrednostnim sodbam in posledicam (dobrim ali slabim), ki iz tega izhajajo.

Modne obutve manj, športne več

Alpina je v letu 1996 izdelala 1,7 milijona parov obutve, od tega 1.655.000 parov v obratih Alpine, ostalo pri kooperantih. To je 5 % manj kot leto prej. Narasla pa je proizvodnja športne obutve (6 %), modne obutve pa smo izdelali 10 % manj. Produktivnost dela je relativno padla, hkrati pa so bile norme presežane povprečno 104,1.

Če sedaj analiziramo strukturo naše proizvodnje, ugotovimo, da smo največ izdelali ženskih nizkih (375.000 parov), brizgane obutve 360.000 parov, tekaških

(nadaljevanje na 2. strani)

Mitja Dragšič, svetovni mladinski prvak v slalomu hiti z Alpininimi čevlji proti cilju

Kar dva svetovna prvaka

V relativnem razočaranju, ki smo ga nekako doživeli na svetovnem prvenstvu v klasičnih disciplinah – kot Slovenci, z vidika Alpine le ne moremo biti tako silno nezadovoljni. Petouvrščeni v klasični kombinaciji Roman Perko tekmuje z našimi čevlji – in kot smo videli, tudi čepico. Če se spomnimo še na to, da je prav ta devetnajstletni mladenič iz Kovorja pri Trziču nekaj pred tem postal celo svetovni mladinski prvak v isti disciplini, je to že nekaj vrhunskih rezultatov. Tudi nekaj drugih svetovno znanih tekmovalcev je uspešno nastopilo z našimi "tekači": v zmagoviti ekipni tekmi Norvežan Lunberg in Antonina Ordina, ki je bila osma, na primer.

V senci tega velikega tekmovalstva se je zgodilo še marsikaj: Na svetovnem mladinskem prvenstvu v alpskem smučanju v Schladmingu je 17-letni Mariborčan Mitja Dragšič z našimi pancrji presenetljivo osvojil svetovno prvenstvo v

slalomu, Dalia Lorbek pa bronasto kolajno v trojni kombinaciji (slalom, veleslalom, smuk).

In če se vrnem k "tekačem". Na biatlon-skem evropskem prvenstvu v Windischgarstnu je bil na 10 km (sprintu) Jože Poklukar drugi (pri čemer je le 2 sekundi zaostal za zmagovalcem). Tomaž Globočnik se je uvrstil tik za njim, na tretje mesto, Andreja Grašič pa je bila v ženski konkurenci 11.

Biatlonka Matejka Mohorič je osvojila bronasto kolajno med mladinkami.

Za povrh je Bolgarka Ekaterina Dafonska z našimi čevlji na svetovnem prvenstvu v Osrblju na Slovaškem osvojila tretje mesto.

Morda še to; vemo, da bo naslednje leto zimska olimpiada v Nagavi na Japonskem; zato je znaimivo, da Japonci tudi že uspešno nastopajo z našimi tekaškimi čevlji: Kazana Atsushi je v zasledovalnem teku (12,5 km) v Osblju osvojil 7. mesto in 9. mesto v sprintu; štirje Japonci v svetovnem pokalu nastopajo z našimi "tekači"...

Lojze OBLAK, Peter JEREB

Tudi v nesmislih – smisel

Plačka na plačko – "plačka",
plača na plačo – p(a)lača!

Kje je problem, ko govorimo o plačah? V različnih pogledih nanjo prav gotovo. Nekomu pomeni plača vmesni cilj do varnega življenja in življenje njegove družine, drugemu nadomestilo za "zapravljen" čas, tretjemu za prispevek, četrtemu strošek. Pa pogledjmo obe "skrajnosti". Medtem ko je nekomu s plačo zagotovljena življenska eksistenca, drugi morda razmišlja o eksistenci podjetja – pa so mu zato plače strošek.

Težava pa ni v tem, da tisti, ki se bori za plačo, naredi (ali ne) za toliko kot dobi v žep, čeprav gre za množico ljudi, katerih delo je kolikor toliko objektivno merjeno. 80 % ljudi ima praktično (objektivno) mnogo manjši vpliv na okoliščine, v katerih se ustvarja dodana (nova) vrednost, kot struktura, ki ji pripada komaj 20 % zaposlenih. Človek pomisli: imajo zato menedžerske strukture na Zapadu upravičeno tako visoke plače? Prav zaradi razmerja pri vplivu na uspešnost ali neuspešnost. Skoraj bi rekel, da; posebno, če vemo, da dobro plačani menedžer, ki ne bo uspešen, zlepa ne bo mogel več to biti. Kaj pa pri nas, je tudi tako?

Toda prav zato, so lahko v "kategoriji" 80-ih % (objektivno), bolj (ali manj) uspešni prav zaradi (ne)uspešnega delovanja tistih 20 % direktorjev, vodij, analitikov, organizatorjev, referentov, modelirjev, tehnologov, komercialistov, mojstrov itd.

Če k temu pridamo še dejstvo, da so naše manevrske okoliščine – svetovni trg, bi na koncu lahko ugotovili: jemljimo plačo kot ekvivalent dela ali kot strošek, na koncu se vse konča takole: tolar na tolar – dolar.

Nejko PODOBNIK

(nadaljevanje s 1. strani)

284.000, sandal 186.000 parov, planinske 130.000, smučarske 119.000, ženskih škornjev 115.000 parov. Kvaliteta se je nekoliko izboljšala; škartov pa je bilo še vedno 7 % nad pričakovanimi (18.500 parov).

Izkoriščenost delovnega časa bi bila lahko boljša

Skupni delovni fond ur se je v primerjavi z letom 1995 zmanjšal za 3 %. Po učinku je delovnega časa 47 %, po času 27 %, izostankov pa 26 %.

Število nadur se je nekoliko zmanjšalo.

Prodaja po prodajnih poteh

V maloprodajni mreži smo prodali 347.400 parov, (samo Alpinine 178.000 ali 10 %). Preko grosistov smo prodali

128.700 parov (samo Alpinine 101.000 parov), izvozili smo 1.524.000 parov Alpinine obutve oz. 85 %.

Zaloge so se nekoliko zmanjšale; dnevi vezave zalog materialov so se sicer povečali za 3 dni, nedokončane proizvodnje zmanjšali za 5 dni, končnih zalog pa zmanjšali za 11 dni. Skupni obrat zalog v proizvodnji (dnevi) se je zmanjšal za 13 dni (s 1996 skupaj 134 dni), v MPM pa za 25 dni (1996 skupno 202 dneva). K temu rezultatu je kot vemo veliko pripomogla ugodna zima, sodelovanje na sejnih in seveda tudi naša konkurenčna ponudba.

Po poslovnem poročilu
za leto 1996

Sistematizacija delovnih mest in plače

V decembru je bil v okviru priprave nove sistematizacije delovnih mest pripravljen osnutek kataloga režijskih delovnih mest in opisov le-teh. Ta se trenutno deloma še dopolnjuje in usklajuje, nakar bo sledilo vrednotenje, torej določitev zahtevnosti delovnih mest po dogovorjeni metodi. To je ena najbolj občutljivih aktivnosti v okviru sistematizacije delovnih mest, saj je že povezana z določanjem plačila za delo.

Zahtevnost dela je odvisna od več sestavin (karakteristik) dela: strokovne usposobljenosti delavca, odgovornosti povezane z delom, naporov, ki jih delo zahteva, vplivov okolja, v katerem se delo opravlja. Čim večja je intenzivnost posamezne sestavine zahtevnosti dela, tem zahtevnejše je delo.

Zahtevnosti del se ne da meriti, temveč le ocenjevati, presojati, primerjati med seboj. Za presojo zahtevnosti obstajajo različne metode. Dogovorjeno je, da bomo uporabili metodo dvojnega grupiranja.

Po metodi dvojnega grupiranja se delovna mesta grupirajo dvakrat. Prvič na podlagi zahtevane strokovne izobrazbe, nato pa v vsaki od teh širših skupin še na podlagi preostalih značilnosti (karakteristik) skupaj. Prvo grupiranje po omenjeni metodi se opravi že pri razvrstitvi delovnih mest v tarife, na podlagi splošne kolektivne pogodbe za gospodarstvo, ki določa, da se delovna mesta razvrstijo v devet tarif glede na izobrazbo, ki se zahteva za delovno mesto. Pri drugem grupiranju pa

se delovna mesta razvrstijo v grupe v okviru posamezne tarife, kot že rečeno, na podlagi ostalih karakteristik zahtevnosti.

V nižjih tarifah nastajajo razlike največ pri naporih; predvsem gre tu za fizične napore, in delovnih razmerah, v višjih pa predvsem pri delovni usposobljenosti in odgovornosti ter samostojnosti dela. Bolj če so posamezne karakteristike stalne (intenzivne), bolj zahtevno je delo.

V našem t.i. ocenjevalnem modelu so sedaj predvidene v vsaki tarifi tri grupe, s tem, da je najvišja grupa nižje tarife hkrati tudi najnižja grupa višje tarife. Vseh grup je tako 18, kot doslej.

Osnovno pravilo pri določanju zahtevnosti delovnih mest je, da pri tem ne smemo imeti pred očmi delavca, ki bo delo opravljal ali ga že opravlja, in po njem ocenjevati zahtevnosti dela. Vrednoti se delovno opravilo kot tako in ne njegov izvajalec. Če pri ocenjevanju tega nismo dosledni, bo presoja zahtevnosti napačna.

Rezultat ugotavljanja zahtevnosti delovnih mest bo tako seznam delovnih mest, razvrščenih v grupe, s tem pa bodo praktično določene tudi osnovne plače za opravljanje posameznega dela.

Višina osnovne plače je torej odvisna od zahtevnosti dela. Vendar na osnovno plačo posameznega delavca ne vpliva le zahtevnost dela, pač pa tudi delavčeva usposobljenost za to delo in na drugi strani uspešnost pri delu. Konkretna osnovna plača, določena v pogodbi o zaposlitvi, je zato lahko tudi nižja ali višja od tiste, ki izhaja iz zahtevnosti dela, kar je normalno in prav. Ni namreč dovolj biti le razporejen na določeno delo, temveč je potrebno zagotoviti tudi njegovo funkcioniranje. Od tega, kako uspešno je to izvedeno, naj bo odvisno tudi plačilo.

Kaj torej lahko pričakujemo od nove sistematizacije in kako bo to povezano s plačami? Splošnega povečanja plač vsekakor ne bo. Dejstvo je, da bo nova ocena delovnih mest, v primerjavi s sedanjo, lahko višja, nižja ali enaka. Kako in koliko bo to vplivalo na sedanjo višino osnovne plače že zaposlenih, bo odvisno tudi od tega ali delavec izpolnjuje vse pogoje za zasedbo delovnega mesta in kako uspešno opravlja delo. To dvoje bo igralo pomembno vlogo tudi vnaprej, pri razporejanju delavcev na delovna mesta in napredovanju delavcev na istem delu.

Mojca GANTAR

Priprave na uvajanje ISO standardov se nadaljujejo

Sindikat se loteva tudi najbolj kočljivih vprašanj

izredni prodaji v zimskih mesecih in razprodaji precejšnjega dela zalog iz prejšnjih let, nismo sposobni realno dvigniti plač in vsaj nekoliko zmanjšati zaostajanje za povprečjem gospodarstva. Zaostajanje za povprečno plačo v gospodarstvu se že nekaj let nadaljuje. Vsako leto smo 5 % nižje. Letos tako zaostajamo za povprečjem gospodarstva že 30 %.

Politiki nagrajevanja, pri kateri je vsak začetnik z visoko izobrazbo in brez izkušenj več vreden, kot ljudje z večletnimi izkušnjami, se ne pridružujemo. Vsekakor je potrebno strokovnjake dobro plačati, saj brez njih ne moremo, vendar naj bo to v razmerju, ki ne bo razburjalo ostalih zaposlenih. Ni prav, da imamo na eni strani ljudi, ki imajo plačo enako kot v uspešnih podjetjih, na drugi pa množico, ki se s svojo plačo komaj prebija iz meseca v mesec. Nezadovoljstvo, ki zaradi plač v Alpini obstaja, se lahko izredno hitro razširi. Izredno občutljivo področje kot je nagrajevanje in napredovanje, v tako veliki firmi kot je Alpina, nima človeka, ki bi delal na tem. Vse je odvisno od prodornosti vodij posameznih sektorjev. Ravno zaradi neusklajenosti nagrajevanja med posameznimi oddelki smo že pred tremi leti zahtevali sistemizacijo delovnih mest, da bi se ta nesorazmerja uredila. Do kje so dobro plačani strokovni delavci, ki delajo na tem področju, prišli, pa veste sami.

Kot sindikat opozarjamo na mnoge stvari, ki se nam zdijo pomembne in so v podjetju rešene nezadovoljivo. Žal imamo na te stvari vedno manjši vpliv. Upam, da se vodilni zavedajo, kam vodi taka poslovna politika.

Milan SOVINČ

Delo – plače – sindikat

V času, ko nas prepričujejo koliko več smo zaslužili v preteklem letu, mislim, da je prav, da izveste tudi mnenje Svobodnega sindikata v Alpini. Podatku, da smo v povprečju zaslužili 14,4 % več kot v preteklem letu, ne verjamemo. Za ta odstotek so se dvignila samo izplačila v breme Alpine, naše plače pa ne. Urna postavka se je dvignila za 5,9 %. To pa je odstotek, ki je nižji od uradno priznane inflacije, ki je 9,7 %. Razlika med inflacijo in dvigom naših urnih postavk pomeni, da smo realno zaslužili manj kot v preteklem letu. Pri delavcih, ki delajo na normo, je pri nekaterih grupah dvig višji samo na račun pridnosti delavcev, ne pa realnega povišanja plače. Pri režiji pa je povišanje plače v lanskem letu 5,9 %. Odkar ti delavci nimajo več nobenih stimulacij (za dobro ali slabo opravljeno delo ista plača), je njihova rast samo v višini dviga urne postavke. V povprečnem izračunu dviga plač nekaj "plusa" prinesejo tudi občutni dvigi plač delavcev na individualnih pogodbah, ter

njihova redna mesečna rast. Ti delavci imajo v svojih plačah obračunan tudi povprečni preseg delavcev na normi, kar ostala režija nima. V lanskem letu je napredovalo v višje grupe približno 150 delavcev. Ta napredovanja delavcev v višje grupe so tudi vzrok višjega prikaza dviga plač kot je v resnici. Odstotek preseganja kolektivne pogodbe se zmanjšuje. Ob tem je treba vedeti, da je kolektivna pogodba minimum pravic, ki jih vsak delodajalec mora upoštevati. Vlada RS je sprejela zakon o razbremenitvi gospodarstva, pri čemer je Alpina prihranila 2 % pri izplačilih, vendar tega v naših plačah ni. Za ohranjanje delovnih mest smo od države prejeli nekaj denarja; tudi ta izredni dohodek na naše plače ni imel vpliva. V preteklem letu je bil sklenjen socialni sporazum, po katerem se mora vsake tri mesece plača zvišati za 0,80 % rasti življenjskih stroškov. V Alpini smo se tega sporazuma držali le delno, saj nam vodstvo dolguje 2 % zaskrbljujoče je dejstvo, da ob

Krišpin Obutnik - VSAKOMUR SVOJE!

Bosna počasi v poslovni svet

Razgovor z nabavnim referentom Francem Mlakarjem in tehnologom Miranom Trčkom

Alpina spet obnavlja gospodarske stike z Bosno in Hercegovino, bi lahko rekli. Pogoji sodelovanja na Hrvaškem so se poslabšali, tako zaradi zahtev po višjih cenah njihovih uslug kot zaradi položaja Hrvaške, ki je ostala pred vrati predsobe v Evropsko unijo. Odgovorni ljudje so začeli iskati ustrežnejše rešitve tudi v porušeni Bosni in Hercegovini.

O tem pripovedujeta Miran Trček, ki spremlja proizvodnjo in nabavni referent Franc Mlakar.

Miran Trček:

"Povezali smo se s kombinatom KTK v Visokem; to mesto je 25 km oddaljeno od Sarajeva. V kombinatu sta vključeni dve strojarni; dve tovarni za izdelavo obutve in nekaj trgovin.

V tovarni, ki je bila med vojno deloma porušena, trenutno delajo samo za nas. Tu je zaposlenih okoli 200 ljudi, ki za nas izdelujejo dnevno okoli 500 parov zgornjih delov za brizgano obutev in okoli 650 parov moške kot tudi ženske modne obutve.

Pri tem za kompletno pripravo poskrbi Alpina, prav tako za materiale. Moram reči, da proizvodnja teče kar dobro, žal pa se večkrat pojavljajo napake, na katere sicer stalno opozarjamo. Moja vloga je tudi v tem, da opravi prevzem obutve, zato to problematiko poznam. Čuti se, da že dolgo niso delali finejših obutve, saj so nekaj let izdelovali zgolj vojaško obutev, ki ni bila tako zahtevna kot je naša.

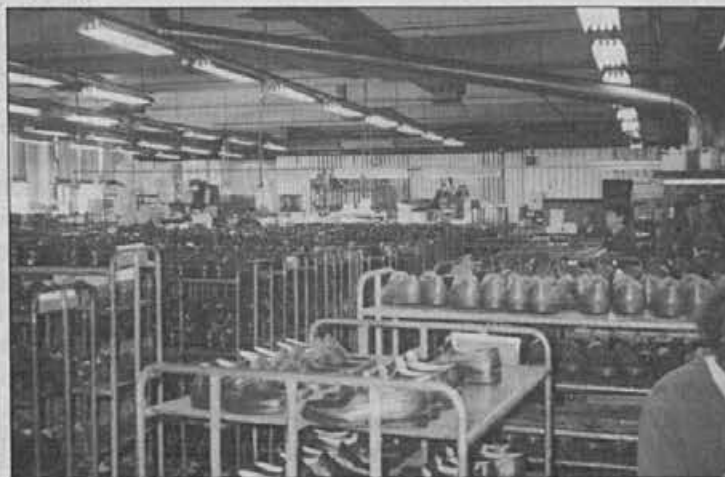
Kljub temu, da so začetne vzorce naredili dobro in so ustrezali našim zahtevam, so se pomanjkljivosti še pojavljale. Zato smo se odločili, da bomo v prihodnje izdelovali obutev iz močnejših materialov (obutev za smučarski tek), kar bo za njihove razmere ustrežnejše."

Franc Mlakar:

"Podobno kot za vzorce čevljev, smo se tudi pri dobavi

Franc Mlakar in Miran Trček sodelujeta s partnerji v Bosni in Hercegovini

V Bosni gornji deli, v montaži brizgane obutve še ostalo

zgornjega usnja dogovorili za izdelavo vzorcev usnja. Moram reči, da je bila goveja anilinska napa za brizgano obutev ustrežna. Prve količine usnja smo dobili že pred novim letom, doslej pa že okoli 6000 m² – po kar ugodni ceni. Usnje so nam izdelali v različnih barvah (črna, bordo, zelena, pa tudi v svetlih barvah). Od marca dalje smo se dogovorili, da nam bodo izdelovali po 3000 m² mesečno. Naj povem, da z oskrbo s surovimi kožami nimajo težav, celo bolj kvalitetne so kot so na Vzhodu; težave pa imajo zlasti zaradi pomanjkanja kemikalij in barv. To vpliva tudi na zaostajanje njihovih dobav.

Material prav tako prevzemamo in pri tem ugotavljamo napake pri 5–8 % materialov (površinske napake, lice plava itd.).

Posledice vojne se tudi tu še čutijo, najbolj pa to, da niso delali usnja za proizvajalce z visokimi zahtevami. Dodatne težave, ki spremljajo to sodelovanje pa so katastrofalne zveze (tako telefonske, ko včasih po cel teden ne moremo izvedeti, kaj se dogaja, kot prometne, saj potovanje traja kakšnih devet ur. Treba je vedeti, da prečkamo dve državni meji in še Srbsko krajino povrh (kar okoli deset kontrolnih točk). Naj povem še to, da prav za nas razvijajo 6 vzorcev nekaterih novih vrst govejega usnja, za moško modno obutev."

"Oba ugotavljata, da so v poslovanju precej netočni in nedosledni." Ne držijo se vedno dogovorov, prav tako je spremenjena dokumentacija včasih neuskklajena s pošiljkami. Razumljivo je, da zato prihaja tudi do težav na mejah.

Tudi stroji so bili slabo vzdrževani in jih sedaj poskušajo usposobiti. Splošni vtis je, da je še vse precej neurejeno oz. je vse bolj "vojaško". Ljudje delajo premalo zavzeto in organizirano; tudi delovne navade so včasih pomanjkljive, kar je po takih dogodkih po svoje razumljivo."

Ceprav porušena, se Bosna torej odpira, počasi in krčevito, negotovo. Tega se vsi zavedamo in bojimo. Hkrati pa upamo, da bodo postali zaupanja vredni partnerji.

Nejko PODOBNIK

Inovacije – ideje do uspeha

V mesecu kulture smo Žirovcu doživeli še drugi utrinek ustvarjalnosti naših rojakov.

Verjetno ste že z radia in televizije izvedeli, da je naš nekdanji sodelavec mag. Bogo Filipič napisal knjižico *Inovacije od ideje do poslovnega uspeha* – napisana v slovenskem in angleškem jeziku.

V predgovoru je zapisal:

"Vsak dan se srečujem z inovatorji. Z ljudmi, ki imajo posebne iskrice v očeh. Z ljudmi, ki imajo ideje. Nove ideje. Ideje, ki so večkrat na meji. Na meji uresničljivosti in razumljivosti. Ideje, ki so drugačne, zanimive in zato privlačne.

Vsak dan bolj spoznavam te ljudi. Ni samo žal, tudi nekaj žalosti je v očeh. Žalosti, ker največkrat niso razumljeni. Žalosti, ker nimajo zadosti sredstev, da bi svoje sanje uresničili in bi lahko njihova ideja polno zaživila.

Priročnik ni napisan samo za inovatorje. Namenjen je tudi tistim, ki soustvarjajo inovativno politiko. Njim je napisan za opomin. Da se zamislijo nad dejanskim stanjem in ga poskušajo spremeniti. Na bolje."

V spremni besedi je v uvodu Božidar Marot knjižico pospremil na pot s tole mislijo: Ideje, ki si jo včeraj zavrzel, se bo jutri nekdo veselil.

N. P.

Ta trg ne bo nikoli umrl?

Če govorimo o vtisu s sejma ISPO, lahko rečemo, da pravzaprav kakšnih posebnih revolucionarnih novosti ni bilo opaziti. To pa seveda še ne pomeni, da obisk takih sejmov ni koristen. Treba je vedeti kaj ponuja konkurenca, kakšni so tokovi v svetu; spoznati partnerje in se z njimi dogovarjati. Mislim namreč, da je ISPO sejem največ prav srečanje proizvajalcev in distributerjev, torej partnerjev, ki so v medsebojni odvisnosti.

Na sejmu samem se Salomon še vedno dokazuje kot najmočnejši proizvajalec, Adidas ob vsej svoji množični proizvodnji zelo agresivno nastopa v tekmovalnem programu. Verjetno predvsem zaradi promocijskih razlogov, saj je med drugim kupil "našega" Alsgaarda.

Alpina je letos precej spremenila design; tu so novi modeli pri turing grupi, ki omogočajo boljšo uporabo tudi v prostem slogu.

Nova je tudi elipsasta dekoracija. V tekmovalnem programu smo predstavili obutev, ki je sedaj bolj v modi – s kombinacijo rdeče barve (ob vijolični in rumeni). Sicer delamo tudi na razvoju novega modela – v sodelovanju z italijanskim kreatorjem. Gre za projekt, ki naj bi naše modele izpopolnil tako v funkcionalnem kot tudi po izgledu. Kot je pokazalo letošnje svetovno prvenstvo v Trondheimu na Norveškem, ki sem se ga sam udeležil, so bili nekateri tekmovalci z našimi čevlji tudi uspešni. Ne nazadnje, petouvršeni s svetovnega prvenstva Roman Perko tekmuje z našimi čevlji (osvojil je tudi mladinsko svetovno prvenstvo); v zmagoviti štafeti nordijske kombinacije je z našo obutvijo nastopil Norvežan Lundberg, Antonina Ordina je bila osma...

Ob navdušenju za smučarski tek, ki ga čutiš v Skandinaviji, je jasno, da te priložnosti ne smemo izpustiti.

Kot pa kaže, tako partnerji kot naše vodstvo ne namerava več toliko vlagati v tekmovalce. To

seveda ne pomeni, da bomo opustili razvoj, tudi razvoj tekmovalne obutve ne. Bomo pač iskali mlade perspektivne tekmovalce, kot je prav Roman Perko.

Kar zadeva drugi del "mojega" programa, to je treking obutev, smo sedaj v pogovorih in posvetovanjih s partnerji. V začetku aprila bomo pripravili predpregled novih modelov, predstavitev kolekcije glavnim kupcem pa bo sredi maja.

Miro KAVČIČ

Brez koncepta ni recepta – za uspeh

Začnimo z obetajočim nastopom oz. predstavitvijo v smučarskem središču blizu Montreaula v Kanadi, kjer sta Alpina in Elan predstavila karving smučarsko opremo – in ko smo vzbudili precejšnje zanimanje.

Drugi vtis, da smo res napravili korak naprej, pa je v dejstvu, da ni lahko prepričati detaliste (glavne partnerje smo prepričali), da lahko v svetovnem merilu malo pomembno podjetje kot je Alpina (2 % svetovni delež), razvije izdelek, ki je tako izpopolnjen in prilagojen tokovom v svetu – da bo tudi dobro prodajan.

In tretji vtis: ko smo že po ISPO sejmu našo obutev testirali s pomočjo najboljših smučarjev – karverjev, so le-ti že po nekaj zavojih ugotavljali več kot očiten napredek...

O karvingu se v svetu tudi nasploh veliko govori in je postal močan segment poslovanja.

Tu gre tudi za kompletiranje opreme, saj ponudba obsega smuči, čevlje, vezi in celo oblačila, podobna snowboardu.

Če strnem te vtise, lahko trdim, da je razvoj dobro opravljen svojo vlogo. Tako sedaj

Smučarski čevlji namenjeni za carverje eksperte (CRV 12)

Vrhunski carv model smučarskega čevlja za nežni spol (CRV 8L)

pričakujemo, da bomo želi rezultate tega razvoja in marketingških potez.

Seveda pa se v svetu vedno znova pojavljajo spremembe. Salomon je razvil smučko snowblade; to je preizkus združitve carv smučke in rolke. Gre za 90 cm dolgo smučko, z ekstremnim stranskim lokom, s katero se na snegu lahko dobesedno poigravamo.

Na sejmu ISPO smo videli tudi nekatere nove rešitve na področju inline.

Vse to kaže, da bomo kljub recesiji s svojim aktivnostmi ohranili tržni delež, ne moremo pa računati, da ga bomo kaj bistveno povečevali.

Ni nam uspelo razviti kolekcije za snowboard; vprašanje je, kako bo to vplivalo na našo uspešnost.

Pri montaži rolerjev Damir Mišić in Boris Pečelin

Na vsak način se bo treba v podjetju (programu) dogovoriti za ustrezen koncept in ga potem dosledno razvijati.

Tone KAVČIČ

Iskrice

Organizacija:

Cilj organizacije ni discipliniranje – temveč spodbujanje svobode ustvarjalnosti.

Organizacija:

Še tako močni konji ne morejo vleči še tako dobro namazanega voza – če niso vpreženi.

Kadri:

Kader lahko "kupimo", tudi njegovo zavest, ne moremo pa kupiti njegove vesti in podzavesti.

Kadri:

Ko pozabljamo na usode ljudi, pozabljamo naše lastne cilje.

Denar:

Ste kdaj pomislili zakaj ljudje v kapitalizmu povprečno živijo bolje, čeprav je v središču pozornosti kapital, kot v socializmu, kjer je v središču pozornosti sociala – to je skrb za človeka.

Denar:

Peščenci imajo denar, tisti s peticami (odlični) – pa znanje.

Z ringi v montaži dobre izkušnje

Kmalu bo dve leti, ko smo v naši montaži modne obutve uvedli prvi ring. Od tedaj so v tej montaži organizirali še dva ringa.

O izkušnjah in delu na ringu je najprej govoril vodja oddelka **Vinko Podobnik**.

"Moram reči, da so ocene dela na ringih povečini ugodne. Zelo pomembno je, da se v proizvodnji, ki je tako organizirana, hitreje odkrijejo morebitne napake in pomanjkljivosti, tudi zato, ker ima mojster vsak trenutek pregled nad dogajanjem.

Tako se napake še lahko popravi in niso tako množične, kot prej na traku. Tudi storilnost je nekaj večja, posebno če si delavci med seboj pomagajo. Plan na ringu je sedaj 1.000 parov. Pri opankah in lažji obutvi planirane količine dosežemo lažje kot pri zahtevnejši obutvi.

Seveda je pomembna tudi primerna strojna oprema. Medtem, ko je prvi ring ustrezno opremljen, sta ostala dva nekako slabša in to se pozna pri proizvodnji. Tu zlasti pogrešamo avtomat za cvikanje zgiba in opetja oz. avtomat za mazanje. Seveda je veliko odvisno od vrste obutve, ki jo (bomo) izdelujemo.

Kar zadeva ring, je izredno važno, da so ljudje sposobni sodelovati.

Kot pomanjkljivost ringa naj omenim prekratek čas sušenja, ker je proizvodni cikel krajši kot na tekočem traku. Posebno je premalo časa obutev na kopitih pri obutvi, kjer je dvakratno mazanje ali če gre za material, ki ne vpija. Ugotavljam pa, da delovni čas ni vedno enako izkoriščen (po minutah), ker so operacije različno dolge. Iz tega razloga so včasih nekateri

delavci obremenjeni bolj, drugi pa manj.

Za naprej računamo, da se bodo vsi trije trakovi še specializirali za izdelavo posameznih vrst obutve npr. po obliki kopit.

Na prvem traku bomo izdelovali bolj koničasto in lažjo obutev (salonarji, sandali), na drugem obutev s širšimi kopiti, na tretjem pa bolj grobo, moško ali simpateks obutev. Seveda lahko pride tudi do zamenjav."

Mojster na prvem ringu **Milan Mrovlje** je povedal: "Mislim, da je še vedno preveč zastojev, npr. zaradi pomanjkanja zgornjih delov ali podplatov. Tako je menjav še vedno veliko; mislim, da bi jih morali omejiti.

Trenutno spada v to enoto 25 ljudi, na ringu jih je okoli 12, potem pa so še v finižu, kontroli in pakiranju. Izdelamo okoli 1000 parov dnevno (salonarji, opanke). Poudarjam, največ je dobra priprava dela in solidna oskrba.

Tončka Justin dela pri mazanju lepila pred lepljenjem podplatov na posebnem robotu: "Tu sem še od začetka," pravi. "Kar zadovoljna sem, posebno, če delo poteka dobro. Zaslužimo sicer ne veliko več kot včasih, vendar se pri delu kar dobro počutim."

Jože Jereb dela na likanju, vmesni kontroli in odpravi napak: "Delo kar dobro poteka, lahko pa bi še boljše. Prednost dela na ringu je, da si med seboj pomagamo, brez tega ni nič."

Organizacija montaže po ringih se je torej kar prijetla in uveljavila.

Nejko PODOBNIK

Na našem prvem ringu uspešno delajo

Na konicah cvika Uroš Kunc, opetja pa Matej Peternelj

Jože Jereb pri likanju in Andrej Kunc pri mazanju s kremo

Iz finiža ob našem prvem ringu

Kljub krizi iščejo našo obutev

V okviru domače prodaje Alpine deluje v našem podjetju tudi služba za grosistično prodajo (prodaja na debelo), ki jo vodi Ivan Jerman. Tu sta zaposlena še Anuška Kavčič in Igor Sorli.

Iz leta v leto je tovrstna prodaja bolj razvejana, kljub temu, da obutev na tako majhnem trgu kot je slovenski, ni lahko prodajati. Gre namreč za obutev, pri kateri je na trgu ob domačih tovarnah še veliko drugih ponudnikov – pa še ljudje nimajo dovolj denarja.

Prodajni argumenti so torej ustrezno izbran program, kvalitetna izdelava, spoštovanje rokov, ustrezne cene in plačilni pogoji, pa še marsikaj.

O vsem tem sem želel zbrati vtise, ko sem se odpravil z Igorjem Šorlijem na pot proti Štajerski.

Najprej sva se ustavila prodajalni Kmetijske zadrage Mozirje. Poleg tekstila prodajajo tudi obutev – tudi našo. V pogovoru s poslovodkinjo Ido Rečnik in prodajalko Marinko Rigelnik izvem, da od nas kupujejo obutev že pet let. Kraj sicer ni velik, tako da računajo tudi na kupce iz okolice; tiste pač, ki si obutve ne kupujejo v večjih krajih, kamor se povečini vozijo v službe. Ljudje tu kupujejo običajno obutev za vsak dan ali za določene namene. Zlasti povprašujejo po usnjeni obutvi.

Naslednja postaja je bila blagovnica v Ljubnem, ki prav tako sodi v sklop kmetijske zadrage Mozirje. Poslovodkinja Olga in prodajalka Maja sta očitno zadovoljni z našo obutvijo. "Važno je, da je obutev udobna, včasih tudi 'trpežna', zatrjujeta. "Tu dobro prodajamo vašo moško in žensko obutev, deloma klasično, deloma modno obutev. Žensko simpateks obutev smo prodajali super, škornji pa niso šli tako kot smo računali. Seveda smo dobro prodajali tudi nepremočljivo obutev.

Kar zadeva vašo obutev, jo radi kupujemo, ker je tu precejšen okoliš, od koder prihajajo kupci.

Tudi vaše cene so sprejemljive.

Potem pa v Maribor v Jeklotehno, kjer sta Dragica Sodce in Darja Novak kar dobro seznanjeni z našo ponudbo. Tudi zato sta zadovoljni z našo obutvijo, tako moško kot žensko, tudi za mladino se dobi – pravita.

"Modeli so modni in udobni, s tega vidika ni pripomb. Toda treba je premisliti, kaj vzeti iz ponudbe po sezoni. Čakamo bolj na novo kolekcijo."

Podobnega mnenja so bili v veleblagovnici Kvik, kjer je Suzana Simič ugotavljala: "Kriza v Mariboru se pozna tudi pri prodaji čevljev. Decembra je bila prodaja dobra, sedaj pa že čakamo pomladne modele. Zlasti hodijo na ogled maturanti, ki se pripravljajo na maturantske plesse. Izkušnje s prodajo Alpine obutve so sicer kar dobre. Vaša obutev je modna in kvalitetna."

Iz Alpine v Mariboru, kjer težko čakajo, da se bodo preselili v večje in nove prostore

V Gornjem Gradu uspešno prodajajo tako žensko kot moško obutev

V Alpini v Mariboru razstavijo obutev tudi na ulici

V Ljubnem cenijo našo obutev

V Jeklotehni v Mariboru so dobro seznanjeni z našo ponudbo

Seveda si ne moremo kaj, da ne oddideva tudi v Alpinino prodajalno v Mariboru, kjer naju prijazno sprejme poslovodkinja in prodajalki.

Podjetno so se lotile prodaje, saj imajo del obutve razstavljene celo pred prodajalno.

"Mislim, da smo kar zadeli z naročilom," je zatrdila poslovodkinja Danica Volf, "saj smo dobro prodajali, zlasti nekatere vrste obutve. Kolekcija Alpine je sedaj očitno napredovala v pogledu mode, čeprav ni zanemarljiva tudi klasična obutev. Majda Trček in Vida Balantič, sta ob sodelovanju komisije za izbor kolekcije napravili korak naprej."

Sicer pa so tu v pričakovanju preselitve na novo lokacijo, kar naj bi se zgodilo že letos.

"Če bi imeli večjo prodajalno na primerni lokaciji, bi prodajali še bolje. Sedaj pa se bojimo novih pošilk, saj tu še dihati ne bomo mogli," pravijo.

Potem pa se z Igorjem že vračava preko Lenarta, kjer bo dosedanja prodajalna Mercatorja – Potrošnik Lenart, s katero je doslej sodelovala grosistična prodaja,

postala pogodbeni prodajalna in bo organizacijsko vključena v maloprodajno mrežo. Upamo, da bo uspešna, čeprav tudi tu vedno bolj čutijo konkurenco.

"Skočiva še v zasebno prodajalno Lea v Poljčanah, da nekaj oddam," pravi Igor.

Pa se kar pogovoriva z obema zakoncem, ki sta se podjetno lotila nekoliko širšega programa.

Naša obutev ima tudi tu kar častno mesto. Le nekoliko predraga je, izvem, ko povprašam, kako prodajajo. "Je le kriza in veliko brezposelnih, ki ne morejo več tako kupovati."

Kar veliko vtisov se tako nabere na poti in v razgovorih s prodajalci po trgovinah. Nekaj ugotovitev je nedvomnih: Alpina je ugledna tovarna, njen program kar iskan. Tudi sodelovanje je ocenjeno visoko. Očitno znajo ceniti tako našo poslovnost kot čisto človeške odnose, ki se vzpostavljajo med našimi predstavniki in posamezniki po trgovskih organizacijah.

Nejko PODOBNIK

V Lenartu bodo v Potrošniku z nami odslej poslovali pogodbeno

Iz zasebne prodajalne Lea v Poljčanah

kadrovske NOVICE

za mesec februar 1997

V mesecu februarju so se zaposlili 3 delavci, delovno razmerje pa je v tem mesecu prenehalo prav tako 3 delavcem.

Z delom v Alpini sta pričela pripravnika Nevenka Lepenik in Damijan Gantar. V neposredni proizvodnji, v oddelku termoplasti je z delom pričela Andreja Seljak.

Delovno razmerje pa je prenehalo Marti Pipan iz obrata Col, Simonu Peternelju iz oddelka brizgana obutev in Romanu Žustu iz RPS športne obutve.

Irma DOLENEC

Poročili so se

Ob sklenitvi zakonske zveze sodelavki **Brigiti Kristan** iz vzorčne delavnice iskreno čestitamo in ji na novi življenjski poti želimo mnogo sreče, medsebojnega razumevanja, predvsem pa zdravja.

Dopisujte!

Zaključni izpiti na oddelku komercialne šole – izpit opravlja Marjan Jereb

Še "gasilski" posnetek pripravnikov po končanih ogledih dislociranih obratov

Na srečanjih v Galeriji je vedno več ljudi – tokrat so z zanimanjem prisluhnili dr. Mariji Stanonik (ob izidu njene pesniške zbirke), in predstavnikom založbe Kmečki glas

S slovenskim kulturnim praznikom v petdesetletnico

Slovenski kulturni praznik smo letos proslavili dokaj dostojno z več prireditvami, razstavami, dramskimi deli in predstavitvami knjig.

Zadnja prireditev, ki je bila namenjena proslavitvi velikega Prešerna, je bilo srečanje z rojakinjo dr. Marijo Stanonik, znano etnologinjo in slaviško.

Tokrat se je predstavila drugače – z zbirko pesmi Raztrgane korenine, ki jo je izdala v založbi Kmečki glas.

Predstavniki te založbe so prav tako sodelovali v zanimivem literarnem večeru, ki se ga je v Galeriji v Žireh udeležilo toliko ljudi, da je zmanjkalo stolov...

Najprej je Miha Naglič pozdravil vse, ki so na ta večer prišli od blizu in daleč, tudi iz Poljanske doline, Škofje Loke in drugod.

Predstavniki založbe so uvodoma spregovorili o samih pesmih Marije Stanonik in prvih izredno ugodnih odmevih nanje.

Oglasila sta se tudi znani strokovnjak za primerjalno književnost Franček Bohonec in profesorica Vladka Jan in pronicljivo in laskavo ocenila občutene pesmi naše rojakinje.

Za vse je bil to lep in presenetljiv večer.

Naj povemo še, da je za "podaljšanje" srečanja poskrbela Alpina, ki je tako tudi "uradno" začela s prireditvami v počastitev svoje petdesetletnice.

N. P.

Izraz doživetega v galeriji

Sredi februarja so v okviru meseca kulture v Galeriji Svobode v Žireh odprli razstavo likovne pedagoginje Mihaele Žakelj, ki je razstavila grafike in kipe. Razstavo naše rojakinje je v Žireh sicer njena prva, sicer pa je za njo že več skupinskih in samostojnih razstav tako doma kot v tujini.

Naj povemo, da je za svoje diplomsko delo leta 1993 prejela Študentsko Prešernovo nagrado.

Tokratna razstava pod naslovom Izraz doživetega je posvečena predvsem trem temam: Iskanje, Psalmi in Križev pot.

Likovni kritik Dušan Koman, ki je njena dela na otvoritvi tudi predstavil, pravi v predstavitvenem katalogu:

"V ciklu Iskanja gre v glavnem za barvne lesoreze. Kljub temu, da prevladujejo topli toni, nas te grafike zaradi svoje ekspresivnosti in močno poudarjene črne barve navdajajo s tesnobo in pesimističnim občutkom tavanja v temi. Pesimizem ublaži svetloba in toplota barvnih tonov, ki nakazuje konec iskanja in prihod do cilja. Cilj iščočega je – pa ne le v tem ciklu – popolnost in harmonija, izražena s svetlobo. Ves cikel pa odraža iskanje avtorice, ki ga lahko razberemo kot iskanje s pomočjo likovnega izražanja.

Temačno vzdusje, ki preveva ves grafični opus Mihaele Žakelj, je še bolj kot v Iskanjih prisotno v ciklu Psalmi. Tu se likovna podoba sicer dokaj zvesto drži bibličnega teksta, a mu daje še neko drugo razsežnost, bolj primerno likovnemu izražanju kot pa besednemu. Tako je, na primer, avtorica pri upodobitvi psalma 6 (Proseči klic v stiski) podala stanje popolne resignacije

prosečega, iz katerega je spoznaven tudi delček zgodovine dogajanja. Gre za brezizhoden položaj, v katerem se je človek znašel in za katerega je tudi sam kriv in se tega tudi zaveda. Na tem mestu namenoma ne govorim o Davidu, katerega psalm je tu upodobljen, saj gre pri tem lesorezu, kot tudi pri ostalih upodobitvah psalmov, za podajanje psihofizičnega stanja, v katerega lahko zapade vsakdo in zato deluje kot neke vrste simbol. Prav v tej točki pa Mihaela Žakelj preseže raven zgolj likovne interpretacije literarne predloge.

To preseganje pa je manj očitno pri Križevem potu, ki je ikonografsko podan povsem v duhu tradicionalne sheme postaj Križevega pota, likovno izrazno pa na avtorici lasten način, ki je povsem ekspresionističen in včasih spominja na dela Edvarda Muncha. Pri tem pa naj povem, da avtorica takšno likovno izražanje čuti kot svoje osebno in nima nikakršnega namena naslanjati se na priznane umetnike preteklih obdobj.

Grafike in kipi Mihaele Žakelj so med seboj tesno povezani, tako ikonografsko kot tudi likovno. Če bi hotel v strnjeni obliki povzeti značilnosti njene umetnosti, bi jo označil kot ekspresionistično podajanje lastnega videnja sveta, ki ima sicer globoke korenine v krščanski misli, vendar pa presega dogmatsko dožemanje večnih resnic Cerkve. Avtorica je odprta do individualne meditacije, ki presega oznanjanje Cerkve, ki kot institucija, ki je dostopna najširšemu krogu ljudi, v svojem javnem delovanju ne more predstaviti vse zapletenosti Univerzuma."

Nejko PODOBNIK

Spodnja Idrija starejša kot mesto

Spodnja Idrija ali Fara (Pr' Far') je po zračni črti Žirem najbližji večji kraj, ki želi postati celo samostojna občina, je zanimiv kraj tudi po svoji zgodovini. To smo spoznali na večeru, ki ga je pripravila literarna sekcija Svoboda, pod pokroviteljstvom odbora za kulturo in sponzorstvom.

Predstavili so nekakšen zgodovinski pregled Spodnje Idrije, ki jo je v obliki zelo zanimive knjige predstavil znani kulturni delavec, zgodovinar in kustos idrijskega muzeja Janez Kavčič.

Zvedeli smo, da je Spodnja Idrija kar nekaj sto let starejša kot sedanje mesto Idrija (nekdanja Nemška Idrija). Tudi fara je bila v spodnji Idriji dosti prej in veliko večja. Celotni idrijski škofar, ki naj bi odkril živo srebro, naj bi bil iz Spodnje Idrije, saj je bil na sedanjem območju mesta Idrije tedaj še gozd.

Res je bilo zanimivo v pogovoru s tako zanimivim človekom, kot je Janez Kavčič.

Kar velik izziv smo začutili Žirovci, ko smo to poslušali, češ, kaj pa Žirovci; ali nimamo nobene zgodovine; se tu ni nič dogajalo?

Sponzorstvo sta prevzela Vera in Peter Gliha. Zanimivo: Julij Gliha, ki smo ga starejši poznali kot soorganizatorja godbe na pihala, je v Žiri prišel iz Idrije. V Žireh si je ustvaril družino. Sin Peter pa se je z družino odselil v Spodnjo Idrijo, kjer imata oba z ženo Vero uspešni podjetji. – N. P.

Kustos idrijskega muzeja Janez Kavčič je v Galeriji predstavil svojo knjigo o zgodovini Spodnje Idrije

Maske so se predstavile tudi v osnovni šoli v Žiri

Komisija je imela v gneči veliko težav z ugotavljanjem najboljše maske

Pustni karneval – zabava in ustvarjalnost ob enem

Na pustno soboto smo v šoli priredili pustni festival – karneval.

Zbrali smo se ob deveti uri v svojih razredih, kjer smo se pripravili in primerno oblekli v svoje kostume. Ob deseti uri pa smo se vsi zbrali v veliki telovadnici. Toda tam so bile razredne skupnosti popolnoma spremenjene, saj so bili tam klovni, listki, čebelice, pajacki, vrtnice, filmski junaki, snežaki in še in še...

V telovadnici nas je bilo res veliko; s tribun so nas opazovali gledalci, ki so imeli kaj videti. Vsak razred se je tudi predstavil in pokazal kakšno točko. Za popestritev vsega pa je skrbela tudi pihalna godba, povezovalka prireditve pa je domiselno spremljala dogajanje v telovadnici.

Bilo je lepo, a je hitro minilo. Sicer pa vse, kar je dobro, kratko traja.

Petra BEKŠ, 5.a OŠ Žiri

Pustne maske so spet zmagale

Enkrat na leto je pač pust. Tako je bilo tudi letos in v organizaciji Turističnega društva Žiri, pod pokroviteljstvom odbora za kulturo. Spet smo videli vso domiselnost zlasti staršev otrok, ki so se domiselno "našemili" v različne like: od miške do obglavljenca, od prometnega znaka do mobitela. Pa še vse vmes: pastirčke, indijančke, princeske...

Za nameček so srečanje mask popestrili pravi ptujski kurenti.

Sprevod se je vil od osnovne šole do Partizana, od tu pa na parkirišče Alpine, kjer so se razdelili na več starostnih skupino.

Ker so bili starši tako radovedni, je imela komisija prav veliko dela, preden je izmed množice lepih mask izbrala najlepše in najbolj domiselne.

Lepe, zelo lepe maske smo videli, ne samo nagrajene. Če bi bila vmes še kakšna, ki bi poudarjala kakšno žirovsko značilnost, pa tudi ne bi bilo odveč.

N. P.

Prišli so tudi ptujski kurenti

Svetovni prvak v balinanju Uroš Vehar se bo odslej v promocijske namene vozil z elegantnim "korejcem"

Na tekmovanju skakalcev veteranov – ogorčeni boji

Na tekmovanju za pokal Lintvern – malo za šalo, malo zares

LINTVERN ZAŽIVEL V SMUČANJU

Februarja smo v "kantonu Stare Žiri" organizirali drugi veleslalom za pokal LINTVERN, ki se ga je udeležilo 160 tekmovalcev iz Žirov in okolice. Tekmovanje je potekalo v lepem vremenu in na dobro pripravljene progi, spremljalo pa ga je tudi veliko gledalcev, ki so ob progi bodrili tako najmlajše kakor tudi starejše tekmovalce.

Rezultati:

Predšolski dečki:

1. Žan Kolenc	20,57
2. Žiga Filipič	21,20
3. Blaž Kavčič	25,07

Predšolske deklice:

1. Estera Vehar	22,38
2. Maja Poljanšek	32,30
3. Nastja Kavčič	35,24

Dečki do 4. razreda:

1. Andraž Podobnik	18,25
2. Nik Burjek	18,57
3. Anže Žakelj	18,59
3. Aljaž Podobnik	18,59

Dečki od 5. do 8. razreda:

1. Rudi Istenič	37,97
2. Luka Poljanšek	39,43
3. Boštjan Tavčar	39,73

Deklice do 4. razreda:

1. Mateja Poljanšek	18,87
2. Jerneja Poljanšek	18,98
3. Ana Kosmač	19,56

Deklice od 5. do 8. razreda:

1. Ines Kavčič	44,71
2. Alja Kavčič	46,08
3. Kaja Jereb	49,38

Moški od 15 do 30 let:

1. Pavle Logar	32,65
2. Gregor Erman	32,76
3. Jani Kogovšek	32,95

Moški od 30 do 40 let:

1. Marko Podobnik	31,11
2. Dušan Seljak	31,68
3. Rado Žakelj	32,48

Moški od 40 do 50 let:

1. Marjan Oblak	33,00
2. Marko Perko	34,45
3. Bojan Zorjan	34,47

Moški nad 50 let:

1. Rado Podobnik	37,69
2. Valja Kokalj	37,13
3. Vinko Albreht	38,38

Ženske do 30 let:

1. Lea Hren	33,74
2. Beti Jereb	35,81
3. Adriana Kavčič	36,17

Ženske od 30 do 40 let:

1. Mihela Vehar	36,41
2. Rada Žakelj	40,75
3. Vida Mlinar	40,81

Ženske nad 40 let:

1. Anuška Kavčič	38,97
2. Kati Poljanšek	43,48
3. Helena Kavčič	44,71

Prvi trije iz vsake kategoriji so prejeli medalje, od 1. do 5. mesta pa smo podelili tudi diplome. Posebno nagrado za najboljši čas tako žensk kot moških sta prejela Lea Hren iz Poljan in domačin Marko Podobnik. Nagrade je prispeval Tomaž Kržišnik in JANŽA, d.o.o.

Tekmo je podprlo tudi veliko sponzorjev, ki so s svojimi nagradami pripomogli, da je bilo vzdušje po končani tekmi še bolj veselo in zanimivo, pri čemer bo dobiček namenjen žirovskim gasilcem, za nakup novega vozila.

Prizadevamo si, da bi to tekmovanje postalo tradicionalno, saj s tem vsaj malo popestrimo življenje v Starih Žireh, za kar smo hvaležni vsem, ki kakorkoli sodelujejo.

Andrej POLJANŠEK

Žirovske košarkarice najboljše na Gorenjskem

V letošnjem šolskem letu so naše košarkarice spet dokazale, da je njihova igra najboljša, saj so premagale vse nasprotnice. Tako so ponovno postale gorenjske prvakinja in se uvrstile v nadaljnje tekmovanje, kjer se bodo morale še zagrizeno boriti za še kakšen lep uspeh. Igralke, ki so uspešno zastopale barve naše šole so: Darja Dolenc, Maja Jurca, Maja Jereb, Sabina Kavčič, Nika Poljanšek, Darja Uršič, Ines Kavčič, Petra Pivk, Meta Jesenko, Tea Peternel, Maja Ušeničnik, Jasmina Zalar, Anja Matjašec in Alja Dolinar.

Dekleta so delovna, vztrajna in borbena, poleg tega pa moramo povedati, da jih vodita in usmerjata trenerja Polona Maček in Tadej Rupar, ki sta seveda tudi zasluzna za uspeh. Vsem želimo še veliko lepih košev.

Barbara PERNEL
mentorica novinarskega krožka OŠ Žiri

Na tekmovanju skakalcev – veteranov – se je zbralo kar precej gledalcev

Jure Kosmač v Planici 112 m

Med veterani najdaljši Tomaž Zupančič

Na pustno nedeljo je SSK Alpina organiziral tekmovanje v smučarskih skokih za veterane na 22-meterski skakalnici, katerega se je udeležilo 25 veteranov. Po posameznih kategorijah so po ogorčenih bojih zmagali:

v kategoriji
do 25 let
do 35 let
do 45 let
nad 45 let

Gorazd Bogataj
Tomaž Zupančič
Igor Štucin
Rado Jereb

Če prav pomislimo – so zmagali vsi, saj je zmaga nad samim seboj največja.

I. K.

V Letošnji sezoni spet točke v svetovnem pokalu

Marko Bogataj je po uspešnih skokih na treningu in izbirni tekmi le dobil priložnost za nastop v svetovnem pokalu.

V Švici je našemu klubu priskakal dve točki v svetovnem pokalu. V Mislinji in Planici pa je bilo letošnje državno prvenstvo v absolutni kategoriji. Prvič v zgodovini kluba je Marko Bogataj osvojil kolajno na državnem prvenstvu. Srebrna kolajna na mali skakalnici v Mislinji je po dveh kolajnah Primoža Kopača na plastični skakalnici – prva prava zimska kolajna za SSK Alpina.

Z 8. mestom se je izkazal naš "veteran" Primož Kopač, medtem ko je bil Gašper Poljanšek po neprijetni poškodbi v decembru 13. in 18.

Ekipno so naši tekmovalci zasedli 5. mesto.

V alpskem pokalu je v nordijski kombinaciji Jure Kosmač na četrti tekmi sezone dosegel 5. in 13. mesto.

Na državnem prvenstvu v Žireh so kombinatorci osvojili prva štiri mesta med starejšimi mladinci. Državni prvak je postal Jure Kosmač, drugo mesto je osvojil Davorin Stanonik, Jernej Pisk je bil tretji, Simon Šturm pa četrti, odličen 7. pa v solo skokih.

V absolutni kategoriji je Kosmač osvojil za mladince odlično peto mesto.

Med najmlajšimi sta se med številnimi vrstniki v Šmartnem na Pohorju uvrstila na 12. mesto Goran Gligorevič in na 19. mesto Miha Bernik.

Med dečki do 12 let je v Velenju Gašper Mlinar postal državni prvak.

Med dečki do 13 let pa je na pokalu v Račni zmagal Gašper Mlinar.

Janez POLJANŠEK

Žirovke – gorenjske prvakinja v košarki – s trenerjema in ravnateljema šole

Šahisti vseh generacij se v zadnjih letih vsak torek zbirajo pri Županu

Z literarnega večera ob predstavitvi pesniške zbirke naše rojakinje dr. Marije Stanonik

V novem salonu pohištva Silva Žaklja pri Maticu prijazno sprejmejo vse obiskovalce

Pripravniki so si z zanimanjem ogledali naše obrate v Gorenji vasi, Šentjoštu, Rovtah in na Colu

Pozdrave so nam poslali tudi bodoči šampioni

Zadnja vest:

Andreja Grašič je v Naganu zmagala na 15 km.

V Žireh nov salon pohištva

V novem poslovnem centru Pr' Matic so v začetku prejšnjega meseca odprli nov salon pohištva.

Gre pravzaprav za to, da se je salon pohištva Mizarstva Žakelj preselil iz blagovnice v lepe, večje in ustrežnejše prostore, kjer so lahko tudi razširili program.

Zasebnik Silvo Žakelj o tem pripoveduje: "Ko so začeli graditi to stavbo, se je ponudila prilika, da pridemo do lastnega salona in da razširimo program.

Nas program je dokaj širok, saj sodelujemo z najuspešnejšimi slovenskimi proizvajalci pohištva (nekaj celo uvažamo), pri čemer približno polovico k izdelkom prispevamo mi, saj izdelamo lesene dele pohištva. Poleg tega sodelujemo tudi s kooperanti, da lahko čimbolj ustrežemo željam kupcev. Za razliko od drugih ne prodajamo zgolj tipskega pohištva, temveč tudi po naročilu oz. po meri. To je naš adut. Kupcem se poskušamo približati tudi s primernimi cenami.

Načrtujemo tudi prodajo drobnih gospodinjstvih aparatov in priprav.

Prodajalka Katarina Strel je predstavila program, ki obsega pohištvo:

kuhinje, dnevne in otroške sobe, pred-sobe in sedežne garniture, celo pisarniško pohištvo.

"Zlasti ugodno prodajamo kuhinje Svea. Tu imamo tudi zavese (tudi na metre in po meri), preproge, postelj-nino, odeje, lestence in druge drobne predmete, ki jih potrebujemo v stanovanju.

Pri nakupih omogočamo plačilo na dva čeka (nad 5.000,00 SIT) oz. na tri čeke (nad 15.000,00 SIT). Pri nakupu pohištva za gotovino dajemo 5 % popusta."

Kar zanimivo, kajne; velja si ogledati!

Nejko PODOBNIK

Kolofon

»DELO-ŽIVLJENJE« je glasilo Alpine Žiri. Ureja ga uredniški odbor: Jana Eržnožnik, Ivo Pivk, Tanja Mohorič, Slavko Kristan, Jožica Kacin, Silva Pivk, Nejko Podobnik – glavni in odgovorni urednik, Naklada: 2.400 izvodov, Tisk: Gorenjski tisk, Kranj